

VAN PITTSBURGH NAAR SOUTH BEND

De doop in de Geest van Kevin Ranaghan en de hulp van pinksterchristenen

Ralph Keifer was een van de verantwoordelijken voor het Duquesne-weekend. Hij vertelde erover aan Kevin en Dorothy Ranaghan. Die woonden in de stad South Bend en hadden een gedegen katholieke theologieopleiding gehad en zijn belangrijke voortrekkers geworden van de charismatische vernieuwing in de Katholieke Kerk. Hoe kwamen ze daartoe?

Kevin en Dorothy lieten op 5 maart 1967 samen met zeven anderen door Ralph Keifer over zich bidden onder handoplegging. Kevin Ranaghan beschrijft wat hij daarbij heeft ervaren:

'Hij plaatste tegelijk een hand op het hoofd van Dorothy en een hand op mijn hoofd. Hij bad met ons een aantal minuten. Mijn ervaring was deze. Ik merkte dat de bovenkant van mijn hoofd en mijn handen warm werden en nogal tintelden. Maar dat werd volledig overschaduwd door een krachtige ervaring die ik had van de aanwezigheid van Jezus' bij mij. Natuurlijk kende ik de aanwezigheid van Jezus in de kerk, in het ontvangen van de Heilige Communie, in het Heilig Sacrament in het tabernakel. Ik had al veel momenten gehad waarop ik mij bewust was van zijn aanwezigheid. Maar dit was anders. Het was intens en heel persoonlijk. Ik zag Jezus vlak bij me staan, aan mijn linkerzijde, heel dichtbij. Dit was niet zichtbaar, maar ik wist werkelijk dat Hij daar was. Ik ervoer zijn liefde voor mij en kon stil met hem spreken. Het was een moment van vreugde, vrede, geloof en lofprijzing tegelijk. Het was opwindend, maar rustig. Ik dacht: de Heilige Geest stelt mij in staat op een nieuwe manier Jezus te kennen en met Hem in relatie te zijn. Hij is niet ver weg, maar hier bij mij.

Die avond hoorde ik geen tongentaal of profetie, ik zag geen charismatische gaven. Maar alles was veranderd, mijn hele leven, geloof, relaties en werk. Ik leefde nu met een voortdurende ervaring van de aanwezigheid van Jezus. Elke dag van de daaropvolgende week voelde ik de Geest mij leiden bij wat ik las, wat ik zei, waar ik voor bad, hoe ik bad en wat ik geloofde dat God kon doen.

Onze interesse was ook gewekt om meer te leren over de charisma's. Daarom nam ik contact op met de voorzitter van de plaatselijke afdeling van de Full Gospel Businessman om hem te ontmoeten. Ray Bullard nodigde ons bij hem thuis uit, waar we hem en een aantal pinkstervoorgangers ontmoetten. Ze wilden deze katholieken graag ontmoeten, die zeiden dat ze waren gedoopt in de Heilige Geest. Ze zouden later vertellen dat ze wat sceptisch waren geweest, maar na een inleidend gesprek begonnen ze met ons te bidden en handen op te leggen. Binnen een paar minuten bad bijna ieder van ons negenen in tongen. Sommigen van ons baden luid, anderen zacht. Het was prachtig. En de ervaring die ik sinds een week had van Jezus aanwezigheid bij mij, werd nu nog intenser.

Bidden in tongen was een geweldige, nieuwe manier van lofprijzen, aanbidden en voorbeden doen. Het diende ook als een poort naar andere gaven, die ons in de volgende weken liet zien hoe we ook profetieën konden ontvangen en uitspreken en bidden om genezing. Sommige van onze nieuwe pinkstervrienden drongen erop aan de Katholieke Kerk te verlaten en ons bij een Pinkstergemeente te voegen. Die gedachte was nooit in ons opgekomen. Wat we deden, dat deden we als katholieken die toegewijd zijn aan de Kerk. Meer wijze pinkstervoorgangers mengden zich in het gesprek en zeiden: "Blijf waar je bent. Wie weet wat de Heer wil gaan doen in de Katholieke Kerk. "

Spoedig begonnen in ons huis en op de campus charismatische gebedsbijeenkomsten. Mensen kwamen met tientallen en honderden. Binnen een jaar was de Notre-Dame-universiteit een belangrijk centrum geworden voor de verspreiding van de doop in de Geest in de

Katholieke Kerk wereldwijd. Schattingen variëren, maar tenminste 120 miljoen rooms-katholieken zijn gedoopt in de Heilige Geest. Paus Franciscus daagde ons onlangs uit met de woorden: "Ik verwacht van jullie dat jullie de genade van de doop in de Heilige Geest delen met iedereen in de Kerk." En dat doet mij terugdenken aan die wijze woorden van een oude vriend uit een Pinkstergemeente: wie weet wat de Heer wil doen in de Katholieke Kerk!

Tot zover Kevin Ranaghan in het boek *As by a New Pentecost**.

Onbedoeld in de openbaarheid

Na de paasvakantie van 1967 hadden de Ranaghans contact met Ralph Martin en Steve Clark die intussen tijdens een bezoek aan Pittsburgh ook de doop in de Heilige Geest hadden ontvangen. Samen organiseerden zij het "Michigan State Weekend" met tachtig studenten, docenten en priesters. Er was niet op zoveel deelnemers gerekend en daarom speelde dit gebedsweekend zich gedeeltelijk buiten af. Daardoor kwam het onbedoeld veel meer in de openbaarheid, wat een heleboel publiciteit tot gevolg had. In de herfst van 1967 zijn Steve Clark en Ralph Martin verhuisd naar Ann Arbor, waar een grote

belangrijke charismatische gemeenschap ontstond.

*Uitgave New Life Publishing, 2016, blz. 279-281, vertaling Kees Slijkerman 2017.

ZEND DAN UW GEEST EN VUL MIJ

Heer, ik wil zoveel van uw Geest ontvangen als U wilt dat ik zal bezitten, zodat ik kan zijn en doen wat U wilt.

Heer, ik weet dat ik uw heilige Geest ontvang, maar als er meer is van uw heilige Geest dat U mij wilt geven, Heer, zend dan uw Geest en vul me.

Zo ongeveer bad Kevin Ranaghan, op 5 maart 1967, vlak voordat hij de doop met de Heilige Geest ontving. In het Engels:

Lord,

I want to have as much of your Spirit as you want me to have, so I can be and do what you want.

Lord I know I have your Holy Spirit, but if there is more of your Holy Spirit that you want me to have, then Lord send your Spirit and fill me.

Uit [jubileumspecial 50 jaar KCV](#), bijlage bij Bouwen aan de Nieuwe Aarde [2017-3](#)

Dit is deel 21 uit de serie *Mensen van het eerste uur*, over mensen die een rol hebben gespeeld in de beginjaren van de Katholieke Charismatische Vernieuwing. Hele serie: www.kcv-net.nl/kcv/historie/mensen-van-het-eerste-uur

Dit is document 0446 op www.stucom.nl.